

til anvendte. Jeg siger derfor, at jeg ikke tør optræde som en bestemt Tilhænger, hverken af den ene eller den anden Plan. De Meninger, der her gøres gældende mod hinanden fra de forskellige Sider, have en saadan Vægt, at det kræver den nøjeste Overvejelse, hvilken Plan for Udvidelsen man vil bestemme sig for.

Jeg nærer stærk Tvivl om Rigtigheden af at gaa mod Øst, saaledes som her er foreslaaet. For det første vil Arbejdet være vanskeligere, fordi man her skal bevæge sig paa et Sted, hvor Brugen af Havnen ikke kan undværes, hvor der maa tages Hensyn til, at Forretningslivet her ikke skal standses ved Arbejderne for Havnens Omdannelse. Det vil man fuldstændig undgaa ved en Udvidelse mod Vest. Ganske vist vil en Udvidelse mod Vest i Øjeblikket kræve større Udgifter end den mod Øst, men jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at man ved fornyede Overvejelser ogsaa kunde finde en Løsning, naar man gik mod Vest, der ikke vilde være fuldt saa kostbar som de Planer, der hidtil have været under Overvejelse. Herom kan jeg selvfølgelig ikke sige noget afgørende. Jeg kan kun sige, at jeg er opfyldt af stor Tvivl om, hvilket Projekt det vilde være rigtigst at vælge.

Men er jeg saaledes opfyldt af Tvivl med Hensyn til, hvilket Projekt man bør vælge for Trafikhavnens Vedkommende, om man skal gaa i Øst eller i Vest, vil jeg ikke skjule, at jeg efter alt det, der i dette Øjeblik foreligger, ikke er i Tvivl om, at de foreslaaede Planer med Hensyn til Fiskerihavnen i den allernærmeste Tid ville vise sig utilstrækkelige, og at man efter mit Skøn aldeles afgjort vil gøre meget klogt i at forlade Ministerens Forslag her for Fiskerihavnens Vedkommende. Efter alt, hvad der foreligger, maa man allerede nu overveje en Ændring af Projektet paa en saadan Maade, at det kan vise sig mere tilfredsstillende i den nærmeste Fremtid. Ingen kan lukke Øjnene for, at der, hvad Fiskeriet angaar, er en saadan Vækst i Udviklingen — og det en glædelig Vækst —, at vi maa være betænkte paa hurtigt at skaffe Plads til Hjælp for en Virksomhed, som er af allerstørste Betydning. Lige saa lidt som for Trafikhavnens Vedkommende selvfølgelig gaar det an, at vi for Fiskerihavnens Vedkommende se for smaat paa Sagen. Vi have jo hidtil i begge Henseender set alt for smaat paa disse Forhold, men naar jeg ikke tør gaa videre end til at udtrykke en Tvivl, hvad Spørgsmaalet om Trafik-

havn angaar, er det, fordi jeg ikke er ganske overbevist om, at det er udelukket, at den fornødne Udvikling ogsaa kan foregaa mod Øst. Hvis jeg skulde blive overbevist om, at der ikke er Plads her, eller at Forholdene ikke hensigtsmæssigt tillade, at den fornødne Udvidelse af Trafikhavnen kan foregaa mod Øst, vilde jeg udtale mig for øjeblikkelig at forlade det foreliggende Projekt og straks at gaa mod Vest. Thi der er ingen Tvivl om, at der mod Vest til alle Tider vil være Plads nok.

Jeg tror, at dette i al Korthed er et Udtryk for de Meninger, jeg nærer om denne Sag, og at det heraf vil fremgaa, at min Mening gaar i Retning af, at man bør skænke denne Sag en overmaade omhyggelig og indgaaende Overvejelse.

Der er nogle Smaating, jeg kunde ønske at omtale. Jeg ser af Bemærkningerne, at der gentagne Gange er Tale om Kloakforholdene ved Esbjerg, og at Bortledningen af Kloakvandet synes at gribe ind i dette Projekt paa flere Maader, ikke alene for Fiskerihavnens, men ogsaa for Trafikhavnens Vedkommende. Det forekommer mig, at en saa højt liggende By som Esbjerg maatte, om end med nogen Bekostning, kunne føre sit Kloakafløb bort i en saadan Afstand fra baade det ene og det andet Anlæg, at det ikke traadte generende i Vejen. Denne Side af Sagen, om Vandet er mere eller mindre godt i Fiskerihavnen, om Fiskene dø under Opholdet i Hyttefadene, bør man selvfølgelig ogsaa skænke Opmærksomhed, og jeg vil bemærke, at det er mig meddelt, at der ikke findes nogen som helst Kontrol med Fiskerne. Naar de udtømme deres Fangst eller paa en eller anden Maade omdanne den, kaste de døde Fisk, Indvolde ud i det Vand, hvori Hyttefadene ere anbragte. Man høre Fiskerne sige: „Hvorfor skulle vi have den Ulejlighed at samle alt dette Affald sammen og kaste det andre Steder hen. De andre gøre sig ikke den Ulejlighed“. Følgen er, at de alle kaste Affaldet ud i det Vand, hvor Hyttefadene ligge. Det forekommer mig Overvejelse værd, om der ikke kunde føres Kontrol med Behandlingen af alt dette Affald, saaledes at det blev strafbart at kaste det ud i det Vand, hvis Friskhed det gælder at bevare. Om det kan lade sig gøre, ved jeg ikke, men det er dog værd at overveje dette Forhold.

Hvad Sandpumpeskibet angaar, til-lader jeg mig at være af den Formening, at hvis det skulde vise sig, at de Tvivl, der kunne findes hos en eller anden med